

F. t. l. om skat til staten af indkomst og formue m. v.

4) Beløb, der som en akkumuleret efterbetaling af løn ikke refererer sig til den skattepligtiges arbejdsindsats i udbetalingsåret, men til hans indsats i hele ansættelsestiden.“

Under kapitalvindingsskatten blev herefter navnlig inddraget fortjeneste ved afhændelse af faste ejendomme, erhvervsmæssigt benyttede skibe, maskiner og inventar m. v., aktier, private gældsbreve, tegningsret til aktier, good-will, patentrettigheder o. l. og fortjeneste ved udlodning af likvidationsprovenu i aktieselskaber o. l. Men det samme gjaldt, helt eller delvis, kapitaludbetalinger bl. a. i kraft af visse kapitalforsikringer og kapitalpensionsordninger, og forskellige mere specielle erhvervelser, jfr. nærmere kommissionsudkastets § 83.

Til støtte for indførelsen af kapitalvindingsskatten har kommissionen bl. a. henvist til, at en skattemæssigt forskellig behandling af fortjeneste ved realisation af aktiver, der er anskaffet i spekulationsøjemed, og af aktiver, der henhører til anlægsformuen, er uheldig, idet sontringen forudsætter en påvisning af skatteyderens subjektive hensigter med anskaffelsen i sin tid af det nu realiserede aktiv. Dette spørgsmål har derfor også givet anledning til megen usikkerhed i praksis og mange retssager.

Under overvejelserne af spørgsmålet om indførelsen af en kapitalvindingsskat har man imidlertid fundet, at afgørende grunde talte imod en sådan beskatning i den meget omfattende form, hvori den er foreslået af kommissionen.

Gennemført i denne form ville kapitalvindingsskatningen ikke kunne undgå at medføre et betydeligt merarbejde og mange praktiseringsvanskeligheder ved skatteligningen. Dette har kommissionen forsåvidt erkendt derved, at den i sit udkast har holdt et så vigtigt område som realisationsavancer ved salg af offentlige obligationer uden for kapitalvindingsskatningen. Afgørende for kommissionen var her netop praktiske hensyn, idet det erkendes, at en omfattende kontrol med anskaffelsestidspunkter og salgstidspunkter for disse aktiver ville være meget vanskelig at gennemføre. Som kommissionsudkastet herefter er udformet, vil de manglende regler om beskatning af avance på obligationer imidlertid betyde, at de i øjeblikket gældende beskatningsregler ændres på en måde, der må synes mindre heldig.

392 Forelagte lovforslag m. m.

Efter de gældende regler er realisationsavancer på obligationer indkomstskattefrie, hvor obligationerne er anskaffet som anlægspapirer, medens avancen indkomstbeskattes, hvor der foreligger spekulationsøjemed, eller salget sker som et led i skatteyderens næringsvirksomhed. En eventuel gennemførelse af kommissionsudkastet ville betyde, at avancer på obligationer, anskaffet som anlægspapirer, fortsat ville være indkomstskattefrie, og at avancer ved erhvervsmæssigt salg af obligationer fortsat ville blive beskattet med almindelig indkomstskat (jfr. kommissionsudkastets bemærkninger side 118). Derimod ville spekulationsavancer — der nu indkomstbeskattes — gå helt fri for beskatning, uanset at det er uomtvisteligt, at der i mange tilfælde kun er en gradsforskel på spekulations salg og „nærings“ salg.

Også for de avancer, der efter kommissionsudkastet principielt underkastes kapitalvindingsskatning, såsom realisationsavancer ved salg af aktier eller fast ejendom, har kommissionen opgivet sontringen mellem avancer på anlægsaktiver og aktiver anskaffet i spekulationsøjemed. Begge kategorier af avancer foreslås beskattet med kapitalvindingsskat, medens avancer ved realisationer, der foretages som led i den skattepligtiges erhverv, fortsat foreslås indkomstbeskattet. Når det anføres, at sontringen mellem spekulations- og anlægsaktiver i praksis frembyder vanskeligheder og har givet anledning til mange konflikter mellem skatteyderne og skattemyndighederne, skal dette ikke bestrides. Udkastets regler vil imidlertid kun delvis kunne råde bod på de vanskeligheder, der foreligger. Man undgår vel at skulle tage stilling til, om et aktiv er et anlægsaktiv eller et spekulationsaktiv. Men man undgår ikke at skulle afgøre, om afhændelsen er erhvervsmæssig eller ikke erhvervsmæssig, og denne sontring kan i mange tilfælde forventes at ville blive meget vanskelig at drage.

Efter spekulationsfortjenesternes hele karakter må det formentligt forekomme nærliggende skattemæssigt at sidestille dem med avancer ved erhvervsmæssig afhændelse af aktiver. En ordning, hvorved spekulationsavancer beskatningsmæssigt behandles på samme måde som den avance, der fremkommer ved salg af et anlægsaktiv, vil for den almindelige opfattelse sikkert ikke blive anset for rimelig. Det vil f. eks. utvivlsomt